

June 13, 1972

Minutes from the Meeting of the Political Committee on June 13, 1972

Citation:

"Minutes from the Meeting of the Political Committee on June 13, 1972", June 13, 1972, Wilson Center Digital Archive, Magyar Nemzeti Levéltár (National Archives of Hungary), Budapest, M-KS, 288f. 5/583 Contributed and translated by Radoslav Yordanov.
<https://digitalarchive.umd.edu/document/300988>

Summary:

A discussion of Fidel Castro's visit to Hungary unfolds during a meeting of Hungary's top communist leaders.

Original Language:

Hungarian

Contents:

Transcript - Hungarian

Translation - English

SZIGORÚM BIZALMAS!

Készült: 2 pl-ban

JEGYZŐKÖNYV

a Politikai Bizottság 1972. június 13-án tartott üléséről

1./ Jelentés Fidel Castro magyarországi látogatásárólKÁDÁR JÁNOS elvtárs:

Úgy gondolom, Castro látogatása a szokásosnál jobb bepillantást engedett a kubai testvérpárt problémáiba. A tárgyalásokon sok érdekes és fontos dolog merült fel, amit a jelentésben is ismertetünk. Ennél fogva ez a jelentés nagy kiegészítésre nem szorul. Három kis dolgot szeretnék megemlíteni:

A kubai elvtársaknál néhány kérdésben nagyon éles, hibás állásfoglalás volt nemzetközi kérdésekben korábban. Olyanban, amiben mint kommunista párt, mi is érdekelve vagyunk. Például a régi kommunisták kérdése, aztán a latin-amerikai pártok tekintélyéhek kérdése stb.

Nem ismerjük pontosan a kubai elvtársak belső vezetési rendszerét.

Feltűnő volt és jó volt ezeknek a bizonyos korábbi vitás kérdések felvetése. Átgondolt, becsületes volt. Például a régi kommunistákról, illetve az egyesülés előtti kommunista pariról és a saját csoportról Castro nagyon politikusan, jól beszélt. Korrektül. Ez ad egy bizonyos tapasztalatot is természetesen. Elmagyarázta, hogy mi volt Kubában a helyzet a forradalom előtt. Elmondotta, hogy progresszív szervezett erőmegtű volt: a kommunista párt és volt egy egyetemi hallgatókból toborzott radikális irányzat, akik magukat marxistának tekintették,

(p. 1 [f. 131.R])

de nem voltak pártban. Ő úgy nevezte magukat: neo-kommunisták. Azt mondta, a kommunista párt elemzése, amit nem lehet egyszerűen rossz elemzésnek nevezni, ami a klasszikus formákon alapul, arra jutott, hogy Kubában nincs forradalmi helyzet. Ez annyiból igaz volt, hogy tényleg, a klasszikus meghatározások szerint nem volt forradalmi helyzet. Sem gazdasági krízis, sem egyéb krízis nincs, ami a klasszikus formák szerint forradalmi helyzetet teremt, úgy ítélték meg, hogy a társadalom annyira mentes ezektől, a helyzet megérett arra, hogy egy forradalmi akciót indítsanak. S így indult meg az, amit ők ott csináltak. Megmagyarázta, amikor a hatalom ténylegesen a kezükbe került, nem szocialista volt a forradalmuk. Voltak követeléseik, földreform, s egyéb polgári demokratikus forradalmi követelés. Szocialista nem volt. Ezt a folyamatot is szemléletesen érzékeltette. Elmondta, hogy akkor, amikor a kormány a kezükben volt, semmiféle szocialista országgal nem volt kapcsolatuk. Kuba az Egyesült Államok függvénye volt. Ahogy az imperialisták nyomták őket, aszerint lépésről, lépésre fordultak a szocialista országokhoz, a Szovjetunióhoz. A Szovjet-unió segítette őket. Így alakult ki, szinte nem is tudatosan az, hogy Kubában a forradalom szocialista forradalomként fejlődött. Sok minden segített abban, hogy egymást jobban megértsük.

Megemlítettem: a klasszikus helyzet az ott, hogy a párt gyakran hibát követ el. Nehéz itt önkritikát követelni, amikor ő meg tudja magyarázni a folyamatot. Említette: mekik büszkeségük, hogy a forradalom ilyen bonyolult, viták közepette ment végbe.

Fontos volt, hogy hasonló szellemben tárgyalták a karib-tengeri krízist. Castro

elmondta: a dolog számukra úgy kezdődött, hogy megkereste őt egy szovjet marsall, el kezdett velük tárgyalni, felajánlotta a rakétákat: a kubai forradalom megvédése érdekében készek rakétákat adni. Ők azt mondták, meg-vizsgálják, s arra a következtetésre jutottak, hogy a kubai forradalom érdekei nem követelik meg a rakétákat, nekik erre nincs szükségük, egyéb módon is tudnak harcolni. Utána úgy alakult

(p. 2 [f. 132.R])

úgy vetették fel a kérdést, hogy ez az egész szocialista világ védelmét is szolgálná. Akkor ezt újra megtárgyalták, két napig tárgyalta a Politikai Bizottság. Úgy döntöttek, ha a szocialista világ érdeke megköveteli, meg kell csinálni. Közölték a szovjet elvtársakkal: tessék, akár ezer rakétát is hozhatnak. Most, ezek után, jobban megérti az ember ezt a dolgot. A lényeg, hogy a velük való konzultáció nélkül történt a visszavonás. Ez a története az ő oldalukról. Ez is nagyon fontos még a jövő szempontjából is.

A tárgyalás különböző szakaszában az összes szocialista ország szerepelt - Kína, Románia, Jugoszlávia is stb. Nem mondom azt, hogy hajszálra úgy ítélik meg ezeket, mint a mi pártunk, de merem állítani, érzékelhető, komoly eltérés nincs. Ők persze a jugoszláv dologban élesebbek, mint mi, Romániával is ugyanaz a gondjuk, talán egy árnyalattal itt is élesebben fogalmaznak.

Még egy kérdés: a kubai párt, a kubai vezetés el-képzése saját szerepüket megítélve, lehetett érezni, még mindig egy küldetés-szerep tudatát. Ez sokkal erőteljesebb náluk, mint amennyire szokásos. Nekik van egy bizonyos küldetés-tudatuk. Ők a kubai népért dolgoznak, a szocializmusért, de fontos szerepük van Latin-Amerika forradalmasításában is. Nagyon jó az a szervezeti változás, ami itt történt. Latin- Amerikában minden áramlatot, irányzatot jónak tartanak, támogatnak, ami valójában imperialistaellenes, nem ragaszkodnak csak a fegyveres felkeléshez.

Ebből az alap pozícióból következik a néhány kérdésben való eltérő álláspont. Ők ezt úgy magyarázták: - ebben volt is egy kis vita - ők az USA-kormánnyal ha leülnek tárgyalni, követelik, hogy az USA mondjon le a nemzetközi csendőr szerepéről. Ők erre többször is visszatértek a beszédben. Az ő állás-foglalásaiknak Latin-Amerikában bizonyos jelképes ereje is van.

Ugyanezzel függ össze a nálunknál ingerültebb jugoszláv-román álláspont. Ez a felemás viszony az imperializ-mushoz. Ha ez a felfogás teret nyerne, súlyos veszélyt jelentene.

(p. 3 [f. 133.R])

Ezért ők élesebben ítélik meg Nixon lengyel fogadását. Ami a moszkvait illeti, akceptálják, szükségesnek tartották. Biznak a Szovjetunióban e kérdésben is. De rendkívül élesen elítélték azt, ahogy a lengyelek fogadták Nixont.

KÁLLAI GYULA elvtárs:

Két helyen említi az anyag, hogy a Szovjetunióval- való kapcsolatukban visszaesés keletkezett. Úgy gondolom, ennek nemcsak a kubai válság az oka, hanem az, ami utána következett.

A dél-amerikai kontinens harci helyzetének megítéléséről mondtak-e valamit bővebben? Mi idézte elő, hogy a kubai válság után a dél-amerikai népek harci

módszereit így ítélték meg, - most észrevehetően másképpen látják.

APRÓ ANTAL elvtárs:

A rakéták telepítésével kapcsolatos helyzet most világos. Ha jól emlékszem, a viták a Szovjetunióval a rakéták leszerelésekor kezdődtek. Erről mondtak valamit?

PULLAI ÁRPÁD elvtárs:

Valamilyen formában szóba került-e: a párt helyzetére az a jellemző, hogy kongresszust nem tartanak, a Központi Bizottság tagjait kinevezik, általában kinevezett funkcionáriusok dolgoznak. Erről mondtak-e valamit?

BERKE VALÉRIA elvtársnő:

A latin-amerikai kommunista pártokhoz való viszonyokról, vagy annak torzulásáról esett-e szó?

KÁDÁR JÁNOS elvtárs:

Párt-kérdésekről nem esett szó, sem a kongresszus-ról, sem a kinevezett funkcionáriusokról, sem nemzetközi viszonylatban a latin-amerikai kommunista pártokról.

(p. 4 [f. 134.R])

Egyébként ezzel összefüggésben megemlítem, ahogy az előzetes egyeztetés során a mi szokott megnevezéseinkkel dolgoztunk: párt- és kormány stb. ilyen nem volt az ő részükről. Az ő megnevezésük úgy szólt: Fidel Castro látogatása és kísérete. A tárgyalások is így folytak, **Ő** soha nem mondta, hogy pártunk, központi bizottságunk, vagy kormányunk. Mindig úgy beszélt: így látjuk. A kubai bojkott, a kapcsolatok megszakítása stb. megszűnt, kontaktus jött létre, tárgyalnak, beszélnek, a latin-amerikai forradalom közös ügy. Itt tehát javul, normalizálódik a kapcsolat.

Kállai elvtárs kérdésére: beszéltek saját hazai terveikről. Elmondták, hogy objektív nehézségeik is voltak, így kifejezetten, ebben az összefüggésben nem volt szó. A tapasztalat tahítja a forradalmárokat.

Apró elvtárs kérdésére: amit ők mondtak, annak is ez volt az értelme. Azt akarták érzékeltetni, hogy nekik eszükbe sem jutott saját harcukhoz rakétákat szerezni. Megmagyarázták nekik, hogy ez kell, s amikor leszerelték, ez bántotta őket.

A latin-amerikai küldetésről: majdnem minden kérdésnél reális szemléletet tapasztaltunk. Ezzel kapcsolatban is beszéltek a távoli jövőről is. Egészen reálisan. Azt mondták, 10-15 évre van szükség a belső fejlődés kérdéseinek megoldására. Megmagyarázták, egyedül ők nem tudnak létezni, megállni a lábukon; nemzetközi segítség, együttműködés kell. Úgy képzelik, lesz a világon egy olyan egység, amit úgy hívnak: progresszív forradalmi haladó Latin-Amerika, ők oda fognak tartozni, s nem Észak-Amerikához. Nyelvük spanyol, kultúrájuk is stb. Úgy mondták, hogy a jelen fázisban a szocialista országokkal kell szoros együttműködést kiépíteni gazdasági téren is, más téren is, egészen a kooperációig, amíg a világfejlődés oda nem jut, hogy meglesz ez az egység. Elég sok meggyőző érvet hoztak ennek alátámasztására, s sok józanság volt benne. Ez egy hosszú

(p. 5 [f. 135.R])

harc eredményeként fog kialakulni.

BISZKU BÉLA elvtárs:

Fogadjuk el a beszámolót, az előterjesztett határozati javaslatot. Azt hiszem, a 4. pont úgy értendő: a tájékoztató az alapanyag alapján készül, külön melléklet nem szerepel benne.

KOMÓCSIN ZOLTÁN elvtárs:

Javasolom, hogy a szovjet elvtársaknak adjuk át az alapjelentést, Tájékoztatásul. Marjai elvtárs kapjon lehetőséget arra, ha érdeklődnek NDK, Csehszlovákia részéről, szóban, a lényegről adjon tájékoztatást.

KADAR JÁNOS elvtárs:

Azt javasolom, hogy a "technikában" a PB ne fog-laljon állást. Abban kell határozni, hogy az SZKP-t részletesen informálják, felelős Komócsin Zoltán elvtárs. A többi partnert, ha szükséges, őket is informálják.

Kmf.

Jegyzőkönyvezte:

/Takács Gyuláné/

(p. 6 [f. 136.R])

STRICTLY CONFIDENTIAL!

Made: in 2 copies

MINUTES

from the meeting of the Political Committee on June 13, 1972

1./ Report on Fidel Castro's visit to HungaryComrade JÁNOS KÁDÁR:

I believe that Castro's visit gave a better-than-usual insight into the problems of the Cuban brotherhood. Many interesting and important things arose during the negotiations, which are also described in the report. Therefore, this report does not need much addition. I would like to mention three small things:

The Cuban comrades used to take a very sharp, wrong position on international issues in the past. Something in which we, as a communist party, are also interested. For example, the question of the old communists, then the question of power-hungry Latin American parties, etc.

We do not know exactly the internal leadership system of the Cuban comrades.

The raising of these certain former controversial issues was striking and good. He was thoughtful and honest. For example, Castro spoke very politically and well about the old communists, the communist party before the unification, and his own group. Correctly. This gives a certain experience, of course. He explained what the situation was like in Cuba before the revolution. He said that there were two progressive organized forces: the Communist Party and one made up of radical movement of university students, who considered themselves Marxists,

(p. 1 [f. 131.R])

but were not in a party. He called themselves neo-communists. He said the Communist Party's analysis, which cannot simply be called a bad analysis based on classical forms, concluded that there is no revolutionary situation in Cuba. This was true to the extent that, according to classical definitions, it was not really a revolutionary situation. There is neither an economic crisis nor any other crisis that creates a revolutionary situation according to the classical forms, they judged that the society is so free from them, that the situation is ripe for a revolutionary action to be launched. And that's how what they did there started. He explained that when power actually came into their hands, their revolution was not socialist. They had demands, land reform, and other bourgeois-democratic revolutionary demands. He was not a socialist. He also vividly described this process. He said that when the government was in their hands, they had no connection with any socialist country. Cuba was a dependency of the United States. As the imperialists oppressed them, step by step they turned to the socialist countries, the Soviet Union. The Soviet Union helped them. this is how the revolution in Cuba developed into a socialist revolution, almost unconsciously. Many things helped us understand each other better.

I mentioned that the classic situation is that the party often makes mistakes. It's hard to demand self-criticism here when he can explain the process. He mentioned: what is their pride that the revolution took place in such a complicated manner, in the midst of disputes.

It was important that they discussed the Caribbean crisis in a similar spirit. Castro said: the matter for them started when a Soviet marshal approached him, started negotiating with them, and offered them the missiles: they were ready to give missiles in order to protect the Cuban revolution. They said they would investigate and came to the conclusion that the interests of the Cuban revolution did not require missiles, they did not need them, and they could fight in other ways. Afterwards,

(p. 2 [f. 132.R])

the question was raised in such a way that it would also serve to protect the entire socialist world. Then this was discussed again, and the Political Committee discussed it for two days. They decided that if the interests of the socialist world demanded it, it had to be done. They told the Soviet comrades: come on, they can bring up to a thousand rockets. Now, after this, one understands this matter better. The point is that the withdrawal was made without consulting them. This is the story from their side. This is also very important for the future.

At various stages of the negotiation, all the socialist countries were involved - China, Romania, Yugoslavia, etc. I am not saying that they are judged by a hair's breadth in the same way as our party, but I dare say that there is no perceptible, serious difference. Of course, they are sharper than we are on the Yugoslav issue, they also have the same problem with Romania, perhaps they are a shade sharper here too.

One more question: the vision of the Cuban party, the Cuban leadership judging their own role, one could still feel the consciousness of a mission-role. This is much more powerful for them than usual. They have a certain sense of mission. They work for the Cuban people, for socialism, but they also have an important role in revolutionizing Latin America. The organizational change that happened here is very good. In Latin America, they consider all currents and tendencies to be good and support them, which are actually anti-imperialist, they do not insist only on armed insurrection.

From this basic position follows the different positions on some issues. They explained this in the following way: - there was little discussion about this - if they sit down to negotiate with the US government, they demand that the US renounce its role as an international gendarmerie. They returned to this several times in their speech. Their resolutions also have a certain symbolic power in Latin America.

The Yugoslav-Romanian position, which is more irritated than ours, is related to the same thing. This is the ambivalent relationship to imperialism. If this perception were to gain ground, it would represent a serious danger.

(p. 3 [f. 133.R])

That's why they judge Nixon's Polish reception more sharply. As for the Muscovites, they accepted it, it was considered necessary. They trust the Soviet Union in this matter as well. But the Poles' reception of Nixon was extremely harsh.

Comrade GYULA KÁLLAI:

The material mentions in two places that there was a decline in their relationship with the Soviet Union. I think the reason for this is not only the Cuban crisis but also what followed.

Did they say anything more about the assessment of the combat situation on the South American continent? What caused the South American peoples' fighting methods to be judged in this way after the Cuban crisis - now they see it noticeably differently.

Comrade APRÓ ANTAL:

The situation regarding the installation of missiles is now clear. If I remember correctly, the discussions with the Soviet Union started when the missiles were dismantled. Did they say anything about that?

Comrade ÁRPÁD PULLAI:

Has it been discussed in some form that the party's situation is characterized by the fact that no congress is held, the members of the Central Committee are appointed, and functionaries are usually appointed? Did they say anything about this?

Comrade VALERIA BERKE:

Was there talk of their relationship with the Latin American communist parties or its distortion?

Comrade JÁNOS KÁDÁR:

There was no mention of party issues, neither of the congress, nor of the appointed functionaries, nor of the Latin American communist parties in an international context.

(p. 4 [f. 134.R])

By the way, in this context, I will mention how during the preliminary negotiations we worked with our usual names: party and government, etc. It was not like that on their part. Their name read: Fidel Castro's visit and visit. The negotiations went on in the same way, he never said that it was our party, our central committee, or our government. He always said: we'll see. The Cuban boycott, the severance of relations, etc. ceased, contact was established, they negotiated, and talked, and the Latin American revolution is a common cause. Here, the relationship is improving and normalizing.

To Comrade Kállai's question: they talked about their own domestic plans. They said that they also had objective difficulties, so it was not specifically discussed in this context. Experience makes revolutionaries.

To Comrade Apró's question: what they said is true that was also the meaning. They wanted to convey that they did not even think of acquiring rockets for their own fight. It was explained to them that this was necessary, and when it was dismantled, it hurt them.

About the Latin American mission: we experienced a realistic approach to almost every issue. In this regard, they also talked about the distant future. Quite realistically. They said that 10-15 years are needed to solve the issues of internal development. They explained that they cannot exist and stand on their own two feet alone; international help and cooperation are needed. They imagine that there will be a unit in the world that they call: progressive revolutionary Latin America, they will belong there and not to North America. Their language is Spanish, and so is their culture, etc. It was said that in the current phase, close cooperation with the socialist countries must be built up in the economic field as well as in other fields of cooperation until world development reaches the point where this unity is achieved. Quite a few convincing arguments were made to support this, and there was a lot of common sense in it. This will be the result of

(p. 5 [f. 135.R])

a long struggle.

Comrade BÉLA BÍSKU :

Let's accept the report and the proposed resolution. I think point 4 is to be understood as: the information is prepared based on the basic material, and no separate annex is included.

Comrade ZOLTÁN KOMÓČIN:

I recommend that we give the basic report to the Soviet comrades, for information. Comrade Marjai should be given the opportunity, if GDR and Czechoslovakia are interested, to provide information about the essence orally.

Comrade JÁNOS KADAR:

I recommend that PB does not take a position on "technique". Comrade Zoltán Komócsin is responsible for informing the SZKP [CPSS] in detail. The other partners are also informed, if necessary.

Recorded by:
/Gyuláné Takács/

(p. 6 [f. 136.R])